

На брежуљку Дубље, источно од села је на темељима старе цркве 1926. подигнута нова и солидна црква.

ДУБОКИ ПОТОК (Ибарски Колашин)

Данашња *Богородичина црква* у Дубоком Потоку, која се налази на узвишењу између села Доброшевине и Читлука, била је подигнута у 14.в. а затим рушена и обнављана више пута: у 16.в., првој половини 18.в. и у најновије време. У познатом турском дефтеру састављеном од 17. до 26. јуна 1455. у којем су пописана села, имања, добра и становништво дефинитивно освојене Области Бранковића, стоји „у нахији Клопотник манастир Дикодил, припада Клопотнику, опустео“. Како се Богородичина црква у Дубоком Потоку у народу и сада тако зове и важи за најугледнији манастир те области, није далеко од истине претпоставка да је турски пописивач у нешто измењеном облику записао „манастир Дикодил“ уместо Дубоки Дол, како се првобитно вероватно и звао Дубоки Поток. Исти случај имамо у истом дефтеру и за назив садашњег Зубиног Потока, који је уписан као Зубин Дол. Занимљиво је да његови житељи и данас употребљавају присвојни придев у облику „зубодолски“ а не „зубопоточки“. Треба подсетити да се на Косову, а и у Ибарском Колашину, ово место у народу зове Дубоки Поток, као што је у језичком фонду тога краја веома чест облик придева „дубок“ уместо дубок.

Први писани помен о обнављању *Богородичине цркве* у 18.в. оставио је на књизи коју је приложио цркви неки новопазарски поп Јован. О обнављању цркве постоји и предање да је неки калуђер, бежећи испред „зулума Турака и Арбанаса донео собом руку Св. Никите из манастира Пећке Патријаршије“ и заноћио у засеоку Лостан више Доброшевине. То је побудило сељане да обнове цркву и у њој сместе руку – реликвијар. У народу постоји и предање да је црква „долетела“ из села Вараге, које се налази неколико километара западније. У 19.в. црква је постала велико народно збориште и најзначајнији култни објект у Ибарском Колашину. Око ње се сакупљао сабор на: Божић, Богојављење, Благовести, Ускрс, Духове и посебно на Госпођиндан и Ваведење – храмовну славу цркве. Због тих потреба црква је проширена 1860. и око ње подигнути конаци. У конацима је 1891. отворена прва српска школа у овом крају. Године 1901. цркви је Друштво кнегиње Љубице поклони-

ДУБОКИ ПОТОК, Манастир Ваведенја Пресвете Бојородице (14.в.)

ло и тајним путем дотурило звоно које се и данас тамо налази. Године 1930. извршена је темељна обнова цркве.

Тада је на западној страни дозидана велика припрата, а 1938. уз њу је призидан и звоник од притесаног камена. Садашња црква је једнобродна грађевина правоугаоне основе, засведена полуобличастим сводом, без куполе и са тространом апсидом. У њој није сачуван првобитни живопис. Црква, међутим, поседује драгоцену збирку старих српских рукописних и штампаних књига: Триод њосни на пергаменту из 14.в., Зборник на папиру из 15. или почетка 16.в., Чешворојеванђеље из друге четврти 16.в., Зборник (Панегирик) њројоведи за празнике од септембра до новембра, из треће четврти 16.в. Од новијих књига ту се чува и сребром оковано Јеванђеље из прве половине 19.в. и икона Св. Јована Претече из 19.в.

ДУБОЧАК (Србица)